

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-285/17-2

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Lidije Rostaš-Beroš i Ljiljane Karlovčan-Đurović, članica vijeća, te sudske savjetnice Franciske Dominković, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja H. Š. iz Z., protiv tuženog Povjerenika za informiranje, Z., radi prava na pristup informacijama, u sjednici vijeća održanoj 30. studenoga 2017.

p r e s u d i o j e

Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

„Poništava se rješenje, Klasa: UP/II-008-07/17-01/541, Ur.broj: 401-01/04-17-3 od 18. rujna 2017., Povjerenika za informiranje Republike Hrvatske, te rješenje broj: PPI-DO-7/2017 od 7. lipnja 2017. po Općinskom državnom odvjetništvu u Puli kojemu se vraća predmet na ponovno odlučivanje.“

Obrazloženje

Osporenim rješenjem tuženik je pod točkom 1 izreke poništio rješenje Općinskog državnog odvjetništva u Puli, broj: PPI-DO-7/2017 od 7. lipnja 2017., te se predmet vraća prvostupanjskom tijelu na ponovni postupak (točka 2 izreke).

Prvostupanjskim rješenjem je odbijen zahtjev tužitelja za pristup informacijama, pozivom na članak 23. stavak 5. točku 5. Zakona o pravu na pristup informacijama (Narodne novine, broj: 25/13., 85/15. – nadalje u tekstu: ZPPI), uz obrazloženje da zloupotrebljava pravo na pristup informacijama tražeći veliki broj informacija čime dolazi do opterećenja rada i redovitog funkcioniranja Državnog odvjetništva.

U tužbi tužitelj u bitnom ponavlja razloge već navedene u žalbi, te pobliže obrazlaže način na koji se vode upisnici u posebnim knjigama ili u CTS-u (Sustav za praćenje predmeta), smatrajući da je došlo do pogrešne primjene materijalnog prava, osobito članka 5. stavka 1. točke 3. ZPPI-a.

Sukladno razlozima koje iscrpno obrazlaže, zaključuje da je moguće primjenom postojećih alata za pretraživanje izraditi dokument iz informacija sadržanih u bazi podataka, te da se isto ne smatra stvaranje nove informacije, te da stoga nije bilo u konkretnom slučaju razloga za primjenu

članka 25. stavka 4. odnosno stavka 5. točke 4. ZPPI-a.

Također predlaže da se održi ročište prethodno donošenju odluke, radi utvrđivanja svih odlučnih činjenica koje nisu utvrđene tijekom postupka radi ostvarivanja prava na pristup informacijama.

Tuženik iako pozvan da se očituje o navodima tužbe, sudu u ostavljenom roku nije dostavio odgovor na tužbu.

Tužbeni zahtjev nije osnovan.

Prije svega valja reći, obzirom da je u predmetnom slučaju riječ samo o odlučivanju o primjeni prava, dok bitne činjenice nisu sporne, sud je konkretan spor riješio bez rasprave temeljem odredbe članka 36. stavka 1. točke 4. Zakona o upravnim sporovima (Narodne novine, broj:20/10., 143/12., 152/14., 94/16 i 29/17. – nadalje u tekstu: ZUS).

Iz podataka spisa predmeta proizlazi da je tužitelj tražio pristup informacijama zahtjevom od 3. lipnja 2017., za razdoblje od 1. veljače do 31. svibnja 2017., konkretno slijedeće informacije: koliko je tijelo javne vlasti zaprimilo pritužbi/zahtjeva o davanju obavijesti o poduzetim radnjama povodom kaznene prijave ili dojave o počinjenom kaznenom djelu? (točka 1), te koliko puta je viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da podноситelju pritužbe dostavi zatraženu obavijest o poduzetim radnjama? (točka 2), i koliko je puta viši državni odvjetnik naložio nižem državnom odvjetniku da u primjerenom roku poduzme radnje koje je trebalo poduzeti? (točka 3).

Rješenjem prvostupanjskog tijela je odbijen zahtjev tužitelja za pristup navedenim informacijama, pozivom na članak 23. stavak 5. točka 5. ZPPI-a, uz obrazloženje da tužitelj zlorabljava pravo na pristup informacijama, tražeći veliki broj informacija čime dolazi do opterećenja rada i redovitog funkcioniranja Državnog odvjetništva.

Odredbom članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a, propisano je da će tijelo javne vlasti rješenjem odbiti zahtjev ako jedan ili više međusobno povezanih podnositelja putem jednog ili više funkcionalno povezanih zahtjeva očito zlorabljava pravo na pristup informacijama, a osobito kad zbog učestalih zahtjeva za dostavu istih ili istovrsnih informacija ili zahtjeva kojima se traži veliki broj informacija dolazi do opterećivanja rada i redovitog funkcioniranja tijela javne vlasti.

Prema ocjeni ovog suda pravilan je zaključak tuženika da se u predmetnom slučaju, bez obzira na više zahtjeva koja je tužitelj podnio u 2017., isti ne smatraju zlorabom prava na pristup informacijama, u smislu citirane odredbe članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a.

Prije donošenja takvog zaključka je tuženik naveo da se treba razmotriti subjektivna i objektivna komponenta moguće zlorabe prava na pristup informacijama, te je pri tome pravilno zaključio da se obzirom na te elemente treba osobito utvrditi subjektivni odnos podnositelja zahtjeva prema cilju koji se postiže podnošenjem zahtjeva, odnosno da li postoji namjera podnositelja zahtjeva zlorabe prava.

Također da i kada izostane subjektivni element zlorabe, objektivni element zlorabe može biti ostvaren i prekomjernim podnošenjem zahtjeva, ukoliko se time tijela javne vlasti onemogućuju u obavljanju svoje djelatnosti, koja se obavlja u javnom interesu.

Potonje može zbog preopterećenosti radnih kapaciteta tijela javne vlasti dovesti do ugrožavanja javnog interesa, te ostvarivanja njegove izvorne svrhe, odnosno u konačnici nemogućnosti da tijela javne vlasti ispune svoju zakonom propisanu javnu svrhu.

Slijedom navedenog je tuženik zaključio da je prvostupanjsko rješenje nezakonito uslijed pogrešne primjene članka 23. stavka 5. točke 5. ZPPI-a.

Stoga je pravilno donio odluku temeljem članka 117. stavka 2. Zakona o općem upravnom postupku (Narodne novine, broj: 47/09.), odnosno poništio prvostupanjsko rješenje i predmet prvostupanjskom tijelu vratio na ponovni postupak, uz datu uputu na koji način će postupiti u cilju pravilnog i zakonitog rješenja predmetne upravne stvari.

Pri tome tuženik dodaje da treba uzeti u obzir i definiciju informacije propisanu u članku 5.

stavku 1. točki 3. ZPPI-a, te ocijeniti da li zahtjev za pristup informacijama tužitelja traži stvaranje nove informacije, te sa tim u vezi upućuje na već zauzeto stajalište Visokog upravnog suda Republike Hrvatske, u odluci poslovni broj: UsII-145/17 od 17. kolovoza 2017.

Slijedom navedenog, sud je temeljem odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a, presudio kao u izreci.

U Zagrebu 30. studenoga 2017.

Predsjednica vijeća:
Sanja Štefan, v.r.